

Ruská «výchovná» salva zničila světovládu USA

9.10.2015 [Analytika](#), [Česko](#), [Nezařazené](#), [Svět](#)

Ve světě fungovala představa, že konvenční nejaderná výzbroj Ruska je na nízké úrovni a není schopná čelit «nejlepší armádě světa» za kterou ji vydávaly USA. Tuto verzi ovšem podporovali i sami ruští vojenští experti. Zato nynější «experti» zemí bývalého východního bloku už zapomněli to, co znali i děti na základce: Že když něco Rusko předvádí a prodává, v dílnách a ve vývoji jsou o dvě, spíše o tři generace výš. Ruská salva z Kaspického moře nezasáhla jen ISIL, ale definitivně ukončila unipolární svět.

Známý ruský vojenský expert Konstatnin Sivkov, stejně jako jeho kolegové, předkládali světu téze, že v souboji konvenčními zbraněmi Rusko proti USA neobstojí. Tomu všemu ale bylo možné věřit pouze do 7. října, kdy Rusko jedním výstřelem přesvědčilo celý svět, že «hrátky» na slabého soupeře se staly minulostí.

Co se vlastně stalo, a proč by to mělo mít klíčový význam? Ve středu 7. října, zrovna v den narozenin ruského prezidenta Putina, jedna jediná ruská Kaspická vojenská flotila dokázala jedinou salvou šestadvaceti raket typu «Kalibr» nejen zasáhnout vojenské základny Islámského státu v Sýrii, ale zároveň nadlouho vyklidit ze všech aquatorií americké námořnictvo jako demonstraci jeho síly či dokonce hrozby.

Malé tajemství s velkým dopadem

To, co Američané a jejich spojenci netušili, byl «vylepšený» typ raket, s jejichž pomocí se smrtící kanonáda odehrála. Podobný typ raket «Kalibr» byl totiž dodáván na export a dosah těchto střel s plochou dráhou letu byl pro vyvážené kusy stanoven 300 km. Američané proto v klidu předpokládali, že Rusko bude mít k dispozici tak dvojnásobný dosah, tady zhruba 600 kilometrů.

Reálný dostřel «Kalibru» ovšem po ruské salvě donutil hochy v Pentagonu ze svých křesel když ne vyskočit, tak určitě povstat. Ruské střely bez problému překonaly vzdálenost 1500 kilometrů a přesně zasáhly cíl s maximální odchylkou 3 metrů. Podle všeho ale, ani tato vzdálenost není pro Rusko u těchto střel limitem. Ve vojenských kuloárech se hovoří až o 4000 kilometrovém dosahu.

Všechno je v okamžiku jinak

Co jednoznačně skončilo, je představa Západu, že Rusko je svým stavem konvenční výzbroje schopné leda tak ubránit vlastní hranice, nebo nahánět mořské pytláky. Zejména se to týkalo Černomořské a Baltské flotily. Jedinou výjimkou byly flotily dislokované v Pacifiku a Atlantiku, které i podle západních analýz byly schopné čelit vážnějšímu střetu.

V důsledku podobných analýz navíc Američanům vycházelo, že jejich útočné skupiny letadlových lodí (Carrier strike group – CSG) jsou takřka nezranitelné, protože by Rusko ke zničení jedné takové skupiny potřebovalo vypálit salvu zhruba stovky raket. (Podle otevřených zdrojů disponují USA asi deseti takovými skupinami.) Rusko by podle analytiků Pentagonu muselo soustředit do jednoho místa takřka všechny své lodě Severní a Pacifické flotily. Tím by se Rusko podle těchto expertů vyčerpalo a ostatní americké skupiny CSG by už pak nerušeně kralovaly ve světových vodách.

Co všechno je Rusko schopné kontrolovat?

Podívejme se nyní na schopnost doletu střely, která, jak je jasné z předchozího, není ani 300 ani 600 kilometrů, ale dokonce více než 1500 kilometrů. To neznamená nic jiného, než že je Rusko schopné se svou Kaspickou a Černomořskou flotilou zničit každého nepřítele ve východní části Středo-zemního moře i v Perském zálivu, zatímco Baltská flotila drží v šachu Severní moře, La Manche a část Norského moře. A to vše, aniž by ruské flotily musely opustit vlastní výsostní vody.

A to už nemluvíme o schopnosti Severní flotily držet v šachu severní část Atlantiku, nebo Tichomořské flotily – odstřelit každého, kdo se bude «šplouchat» v Pacifiku na sever od Havajských ostrovů. Vyplývá z toho hlavně jedno: Námořnictvo USA už není schopné ohrozit region Eurasie.

Konec všemohoucnosti

Pro Američany je ovšem naprosto děsivá už sama představa, že Rusko může raketami letectva zasáhnout Spojené státy, aniž by opustilo svá teritoria vzdušného nebo námořního prostoru. Amerika, která se roky chovala jako potrhlý puberták s pocitem všemohoucnosti, dostala přesně těch pár facek, nezbytných k tomu, aby se postavila nohama na zem a místo sebestřednosti zapnula i mozek. Kdyby jen z pudu sebezáchovy.

Rusko svou salvou dalo jasně najevo, že už nikdo nebude beztrestně útočit na jeho spojence. Už nikdy se nebude beztrestně opakovat Jugoslávie, Irák, Libye či další země.

Vzbouří se i Evropa?

Pro nás je jistě důležitější, že si to museli uvědomit i lídři zemí Evropy. Je třeba vzít v úvahu, že i oni leckdy museli poslouchat se skřípěním zubů diktát toho «sebestředného fracka», který uměl pouze rozkazovat, a to jen v zájmu vlastní země, naprosto bez ohledu na potřeby a zájmy svých «spojenců». I oni měli strach z domnělé nepřemožitelnosti Spojených států. Žili s představou, že «před Amerikou nás přece nemá kdo ochránit».

V tuto chvíli je už ale jasné, že se svět má na koho obrátit o pomoc proti svévoli hegemonu. Unipolární svět skončil, a tak budou muset Spojené státy nasadit alespoň masku slušnosti při jednání se svými vazaly. Už na ně nebudou moct zadupat, protože vazalové už mají kam jít a ke komu se utéct.

USA si musejí připomenout slušné chování

Počítat s tím, že by se EU nebo NATO rozpadly hned zítra poté, co jejich lídři vykoupí pampersky, by bylo přinejmenším příliš optimistické. Je tu ale jiný zajímavý «výchovný prvek». Amerika se už odnaučila slušnému chování, vyjednávání či snad dokonce dodržování dohod. Teď se to bude muset znovu učit, a to ausgerechnet ve chvíli, kdy hrozivě dupala na evropské země, že jsou «povinny» podepsat smlouvu TTIP, i když je pro tyto státy zničující.

Hegemon zemřel, nastává znovuoobrození éry bipolárního či dokonce tripolárního světa. Evropa tak má nyní na výběr. Zůstat nyní už v dobrovolném otroctví USA, nebo začít jednat v souladu se zájmy svých národů. A tak jediná salva může začít měnit vývoj a směřování světa.

Proč Rusko páliło zrovna z Kaspického moře?

A je tu i další otázka, na níž je dobré znát odpověď. Proč si Rusko vybralo ke své «slavnostní» salvě zrovna Kaspické moře? Pomiňme fakt, že z blízké vzdálenosti by to nemělo zdaleka onen potřebný demonstrační efekt pro «výchovu» Pentagonu. Pragmatickou stránkou věci je ale fakt, že pro přelet raket je třeba povolení, které lze od spojeneckých zemí jako je Írán a Írák získat podstatně snáz, než například pro útok z Černého moře od Turecka, které neustále protestuje proti ruské účasti na likvidaci teroristů Islámského státu.

Trocha technikálií na závěr

Připomeňme si ještě, co je to vlastně «okřídlená střela» či střela s plochou dráhou letu, o níž je v článku řeč. Je to vlastně takový bezpilotní letoun, který se pohybuje ve velmi malých výškách. Střely «Kalibr» mohou nad mořem klesnout do výšky 20 metrů nad hladinu, na pevnině letí ve výšce 100 – 150 metrů. Vzhledem k naprogramovanému navádění je většinu svého letu v režimu «rádiového klidu», takže zachycení střely nepřítelem je v podstatě nemožné.

Vzhledem k tomu, že střela «kouká», je schopná překážku nejen přeletět vrchem, ale i s boku. Díky dokonalému systému navigace «vidí» i v naprosté tmě, tedy tehdy, kdy sama spatřena být nemůže. Při doletu k cíli je raketa schopná vyvinout rychlost až 3500 km/h, během letu je rychlost samozřejmě nižší.